Ч. 273. Неділя 18 (5) грудня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Вибори до анґлійского парляменту. — Відносини Італії до заграниці — Кретийска справа.

В палаті послів вела ся вчера дальша дискусия над другим читанєм провізориї буджетової. Насамперед промавляв пос. Заграднік (ческий аґрарий), а відтак пос. Кіярі (з нім. парт. людов.), котрий заявив, що німецкий союз народний буде голосувати за буджетом; того однак не треба уважати за вотум довіря для правительства, бо єго партиї розходити ся лиш о лад в управі держави. Звернувши на угодові переговори з Чехами, сказав, що Німці готові до згоди, однак з тим обмеженем, що переговори з Чехами дійшли вже до точки, з котрої Німці не можуть вже дальше іти. До згоди може прийти лиш межи самими народами і тоді настане сильна більшість до праці. Аж до того часу всі заходи позістануть безуспішні.

Відтак промавляли ще Соколь (ческ. радик.) і Віттек. Сей послідний заявив, що християньскі суспільники будуть голосувати за буджетом. — Опісля промавляв пос. Дністряньский, котрий назвавши президента міністрів виконавцем волі Поляків, доказував, що Поляки суть противниками ческо-німецкого порозуміня, бо знають, що коли би прийшло до того порозуміня, то они не могли би так поступати, як поступають. (П. посол очевидно забув на то, що колись Німці, Чехи і Поляки творили в раді державній коаліцию. — *Ред.*). Порушивши опісля справу конскрипциї, заявив бесідник, що Русини готові до згоди з Поляками, але лиш на основі рівнорядности. — Пос. Ґломбіньский заявив, що Коло польске буде голосувати за провізориєю буджетовою і що бажанем Кола польского есть, щоби раз прийшло до утвореня більшости на основі порозуміня межи Чехами а Німцями. Пос. Дністряньскому сказав, що єго підозріваня і твердженя основують ся на фальшивих припущенях.

По промові ще кількох послів забрав голос пос. Козловский і полемізував з послом Дністряньским, котрий ему закинув сьвідоме впроваджуванє в блуд. Бесідник каже, що підчас 22-літної діяльности в раді державній і в соймі мимо острих борб з Русинами не виступав ніколи против народу руского яко народу. Бесідник уважає той докір зроблений ему злою волею і протестує длятого против такої борби. В справі каналовій заявив бесідник, що Поляки від 1902 р. боронили завсігди енерґічно каналів. Бесідник обїзджає що року кілька рік і може увірити, що реґуляция рік в Галичині приносить краєви великі користи. Згадуючи про реґуляцию рік в Чехії, заявляє бесідник, що Поляки мусять жадати, щоби закон о будові доріг водних з 1901 р. був в Галичині так само переведений як і в Чехії. Бесідник годить ся з пресосом Кола, що без Німців, Чехів і Поляків нема більшости.

По промовах ґенеральних бесідників і референта ухвалено провізорию буджетову в другім і третім читаню і наконець відрочено засіданя з тим, що президент повідомить послів письменно о слідуючім засіданю.

Вибори в Анґлії добігають вже до кінця. О скілько доси можна зміркувати, то відносини межи правительственною партиєю а опозициєю не дуже змінили ся. Доси вибрано 259 лібералів, 264 унионістів, 42 з партиї праці, 67 приклонників Редмонда і 9 приклонників О'Бріена.

Підчас дебати над буджетом в італіяньскій палаті послів покликав ся міністер справ заграничних Сан Джуліяно на слова сенатора де Сонац, котрий зазначив, що **заграпична політика Італії** стоїть тепер на кріпкій мов скала основі і має повне довіре Европи. Всі бесідники в сенаті потвердили, що трева-

---

2)

ДЕЩО з ТЕХНІКИ.

(Написав — К. Вербин).

(Дальше).

З попередно сказаного можна вже легко зрозуміти, як великої ваги став ся дальномов для нашого суспільного житя і мимо волі приходить на гадку, як велику конкуренцию зробив він телеґрафови. Телеґраф пише; то піби дуже прискорена почта. Замість листу пишемо телеґраму, а урядник передає письмо на дріт, котрий переносить єго о много скорше, як могла би заїхати звичайна почта, на призначену стацию. Там урядник мусить відчитувати то письмо і переписувати єго на звичайне, або коли оно писане т. зв. „юсом“ (приладом, який придумав Hughes — читає ся: Юс), наліплювати на папір і так передавати тому, до кого депеша надана. Коли хтось дальше мешкає від уряду, тому треба посилати телеґраму післанцем.

При телефоні все то відпадає. Тут не потреба ніякої писанини, нема обави, що повідомлене спізнить ся або таки де по дорозі загубить ся чи пропаде. На питане можна в сій хвили дістати відповідь, можна в одній хвили з кимсь порозуміти ся, о щось умовити ся, щось розпорядити і залагодити хоч би й як важні і великі інтереси. А до того ще навіть не потреба й кроком виходити з хати. Ось в чім велике значінє дальномова або телефона. Тому й не дивота, що нині завели єго не лиш всюди по великих містах, де треба дуже часто борзо порозумівати ся, але вже й поменші міста сполучують ся ним в більшими.

Здавало би ся, що коли люди по великих містах а навіть і в дуже великій віддалі від себе можуть так легко порозумівати ся, сего їм чей вже вистане. А однак знайшли ся й такі, котрим того за мало і котрі хотіли би так само легко й все видіти, як можуть чути. То, до чого взяв ся згаданий повисше професор з Петербурга і що піби то мало ему вповні удати ся, зовсім не нова річ і були вже давно такі, котрі тим займали ся і то в двох напрямах: одним справді здавало ся, що зможуть винайти якийсь спосіб, котрим за помочию електрики буде можна видіти ті особи, що стоять н. пр. при телефоні і з нами розмавляють, а другі по просту туманили людий, кажучи, що їм удало ся придумати такий прилад електричний, що при єго помочи навіть сліпі будуть могли видіти.

До сих послідних належав під конець минулого століття якийсь російский „доктор“ — і се іменно характеристичне для історії електричного дальновида—котрий нараз з'явив ся звідкись в Льондоні і розпустив чутку, що він винайшов електричне око. Отже чи хтось сліпим родив ся, чи пізнійше осліп, він може своїм приладом так зробити, що сліпий буде видіти. Одна з найбільших льондоньских ґазет вислала зараз свого репортера до того доктора-чудотворця, щоби провірити, чи він дійстно винайшов такий прилад.

Російский доктор заявив тоді репортерови, що він готов в сій хвили зробити пробу зі своїм приладом таки на самім репортері. Він збере всі лучі сьвітла в своїм приладі а відтак пустить їх репортерови просто на мозок. Бо й якже чоловік видить? Око втягає в себе лучі сьвітла, перепускає їх через сочку на мозок, котра есть піби темною коміркою. Так і я зроблю — сказав доктор. Наловлю в мій електричний прилад богато лучів сьвітла а відтак пущу вам через сочку просто на мозок.

Репортерови так то поленене промовило до переконаня, що він дав собі зараз завязати очи і завести до якоїсь темної комірчини та наложити на голову якийсь прилад. І ось стала ся несподівана річ: перед єго завязаними очима показало ся якесь сіре сьвітло, він видів, як порушали ся якісь пальці, та як ему перед очима хтось держав якусь монету. Нараз то з'явище щезло.

Вість о тім розпесли зараз ґазети по цілім сьвіті і російский доктор став нараз славним чоловіком. Але знайшов ся таки направду сліпий інжинір, котрий хотів переконати ся, кілько правди на тім винаході. Прибравши собі до товариства здібного електротехніка, пішов він до того доктора чудотворця, щоби пізнати єго прилад. Доктор сказав ему тоді, що не має того приладу під рукою, бо полишив єго в далеко положеній від помешканя лябораторії. Але то, що о єго винаході писали ґазети, то таки правда, бо сліпий при помочи єго приладу може дійстно видіти. В кілька неділь опісля прийшов знову той інжинір зі своїм това-

лість напряму італіяньскої політики заграничної перейшла тепер в національну сьвідомість.

З Канеї на Креті доносять: Урядовий дневник оповіщує проклямацию конзулїв держав, що опікують ся Кретою. Іменем своїх правительств подають они до відома кретийского виконуючого комітету що слїдує: У відповіди на зажалене Туреччини, що кретийскі національні збори отворено в імени грецкого короля і що они заявили ся за прилученем до Греції, дали опікунчі держави таку відповідь турецким амбасадорам: Держави признали і далї признавати-муть верховні права Туреччини над Кретою, отже Порта не має причини привязувати значінє до подій в кретийских народних зборах. То вібранє уряджувало вже манїфестації в справі прилученя до Греції, що однак лишило ся без впливу на рішенє держав про бережене турецких верховних прав. Що-до будучої управи острова, опікунчі держави розслїдять сю справу, скоро лучить ся нагода.

Новинки.

Львів, дня 17-го грудня 1910.

— **Іменованя.** П. Мінїстер торговлї іменував управителя почт. Волод. Червіньского в Збаражи старшим управителем почтовим в Золочеві. — Президент галицкої дирекції почт і телеграфів іменував укінченого ґімназиста, Вінк. Ґарбача практикантом почтовим.

— **П. Віцепрезидент** краєвої Ради шкільної др. Іґн. Дембовскій з причини виїзду в справах урядових не буде приймати в недїлю дня 18 с. м.

— **Оповіщене** важне для абонентів телефонїчних. Почавши від 1 січня 1911 заводить ся новий спосіб набираня всяких телефонїчних оплат з виїмкою належитостий за межимістові розмови. Оплати сї будесь від тепер побирати безпосередно від сторін за посередництвом доручаючих почтових органів — виду чого просить ся абонентів телефонїчних задержатись з днем 1 січня 1911 з оплатою запавших телефонїчних належитостий з виїмком, як вже повисше згадано, оплат за межимістові розмови. Близші вияснення одержить небавом кождий з абонентів в окремім письмі. — З ц. к. галицкої Дирекції почт і телеграфів.

— **Львівский Руский Народний Театр** під дирекциєю Йосифа Стадника в Самборі.

В недїлю, дня 18 грудня с. р „Вій“, фантастична оперета в 4 дїях М. Л. Кропивницького.

В понедїлок, дня 19 грудня с. р. послїдне представлене „Під Івана Купала“, народний образ зі співами і танцями в 4 дїях Старицкого. Опісля переїздить театр до Стрия, де перше представлене відбуде ся в середу дня 21 грудня: „Филї моря і любови“, трагедия в 5 дїях Ґрільпарцера.

— **Нещасливі пригоди.** 14-лїтна служниця Фр. Сінґлевичівна здоймаючи онногди з кухнї баняк повен окропу, вилила его на себе і попарила ся ним так значно на лици, грудех і руках, що поготівля ратункова відвезла её в грізнім станї до шпиталю. — Онногди рано касиєрка одного з львівских склепів, Мария М., напила ся в наслїдок необачности замість води квасу оцтового. Завізвана поготівля ратункова подавши їй першої помочи полишила её в домашній опіцї.

— **Дрібні вісти.** Загальні збори тов. „Руска Бесїда“ в Любачеві відбудуть ся дня 1 січня 1911 о год. 5 в льокали товариства. — В Золочеві ширить ся шкарлятина і прокидає ся навіть у старших людий. Онногди відставлено до шпиталю 15-лїтну служницю, котра занедужала на шкарлятину. — 19-лїтний Андрій Смолій, син селянина в Милошовиць від Львова, обікрав рідного батька, забравши єму 500 К призбираних на будову дому і втік з грішми, постановивши виїхати до Америки. — Вчера вкрадено Б. Земерови коня з візком полишеним на улици без дозору. — На ул. Зіморовича коня з візком полишеним на улици без дозору. — На ул. Зіморовича знайдено книжочку вкладкову гал. каси ощадности виставлену на імя Томи Вороняка.

— **Арештоване фальшівника банкнотів.** В Станиславові арештовано Олексу Юхновича, дяка і писаря громадского із Славутина підгаєцкого повіта, котрий фальшував 20-коронові банкноти за помочию фотоґрафії Юхнович єсть самоуком і сам виучив ся фотоґрафувати. Можна здогадувати ся як виглядали тогі фотоґрафовані банкноти, котрих певно й фаховий фотоґраф не міг би відфотоґрафувати, бо фотоґрафія не поступила нині ще так далеко, щоби могла фотоґрафувати красками.

— **Ще того у нас не бувало:** клюбу самоубийників! Перед кількома днями якийсь ученик зі Львова відобрав собі в Ряшеві жите вистрілом з револьвера. В першій хвили годі було знати як він называє ся і що спонукало его до самоубийства. Показало ся пізнїйше, що самоубийник називав ся Зволїньский, а брат его, котрий зараз по его щезненю зачав за ним шукати, каже тепер що погибший належав до клюбу самоубийників утвореного серед львівської молодежи, котра мала строгу орґанізацию і свій окремий льокаль, де сходила ся — щось так як тота молодїж, що мала свою орґанізацию для розпусти. Крім того знайдено у погибшого фотоґрафії представляючі кількох студентів в ориґінальних позах з револьверами в руках і поперебираних в білі плахти представляючі ніби смерть. Єсть здогад, що члени того клюбу визначували кождому місце на провінції, де він мав собі жите відобрати.

— **Наша церковна торговля „Достава“** отвирає в сім місяци свій філїяльний склад в місті Перемишли. Тїшимо ся сим розширенем нашої інституції, не лиш тому, що се наша рідна, але і задля того, що она заходить ся пильно коло будженя і розвиваня нашої питомої штуки і промислу на церковнім поли. Не сумніваємо ся, що і наш клир і всї патріоти перемиської землї, на котрих бажанє се дїло головно входить в жите, приймуть з радостию сю вість і піддержать щиро новий склад так закупном церковних утварів як і численним вписуванем ся в члени стоваришеня. Склеп буде містити ся в Ринку ч. 26 (між цукорнею і складом Піскоржа).

— **Страшна катастрофа.** На дорозї межи Рісною польскою а Рісною рускою стала ся вчера страшна катастрофа. Гостинцем іде туди шлях зелїзничий, на котрім побіч шин нагорнено великий вал снїгу так, що гостинцем не можуть дві фіри розминути ся. Длятого місцями поперекопувано той вал і фіри виминають ся в той спосіб, що одна фіра переїздить на шлях зелїзничий, їде ним трохи аж до другого отвору у валї і так виминає другу фіру.

Отже вчера вечером, коли настала густа мрака, їхав гостинцем якийсь селянин із Ставок возом, на котрім сидїла его жінка. З противної сторони надїхала якась фіра. Селянин той, хотячи виминути, заїхав на шлях зелїзничий не добачивши того, що від Янова надїзджає поїзд до Львова. Льокомотива вхопила конї і тягнула їх може яких 20 кроків. Віз розірвало, одного коня убило а другому поломило задні ноги, селянина тяжко покалїчило а его жінка погибла на місци. Нато надїхав другий селянин з Рісни рускої, що віз гній, а видячи катастрофу, хотів нещасливих ратувати. При тім і его так покалїчило, що его відвезено до шпиталю.

ришем до доктора, але сим разом вже до его ляборатории. Доктор сказав єму тоді, що він якраз день перед тим вислав свій чудотворний прилад на село і знов не може его показати. Впрочім робив він пробу вже на сїмдесяти особах і проба за кождий раз випала знаменито. Тепер обіцяв ся прийти до него др. Кампбель, директор анґлійского заведеня для слїпих. Заціковлений тим слїпий інжинїр казав свому товаришеви написати до дра Кампбеля з запитанєм, кілько правди на тім, а той відписав, що не знає зовсїм чудотворного доктора і не обіцював ся прийти до него. Показало ся тепер, що то був простий мантїй, котрий своїм винаходом для слїпих туманив людий і виманював від них гроші.

Але були й люди, котрі таки на правду займали ся придуманєм електричного дальновида. Треба однак насамперед знати, що під тим треба розуміти. Звичайний дальновид або телескоп єсть, як звістно, прилад зложений із всїляких скляних сочок в мосяжній рурці, котрий приближає до нас дуже значно ті предмети, на котрі крізь него дивимо ся. Межи телескопом а предметом на котрий дивимо ся, не сьміє очевидно бути нїчого, що засланяло би той предмет. Длятого можемо видїти крізь телескоп звізди на небі, віддалені від нас мілїони миль, але не видимо хоч би й високої вежі або гори, схованої поза овидом, не видимо чоловіка, котрий сховав ся десь навіть близько поза мур або поза якесь дерево.

Звичайний дальновид не має проникаючої сили: аж електричний дальновид, винаходу петербурского професора мав би мати й ту силу. Щож се значить? Той дальновид мусїв би насамперед мати таку силу, що она не лиш згідно за кождий раз з нашою волею переходила би поза наш овид і проникала бя всї навіть зовсїм непрозорі предмети, але ще й ловила би який небудь і чим небудь заслонений образ і несла би его до нашого ока а тим самим і до нашої сьвідомости. Хто се добре розважить, як би то мусїло відбувати ся, той і зараз зрозуміє, що то лиш пусте балаканє а винахід петербурского професора то або простий гумбуґ або т. зв. дневникарска качка, а то ось длячого.

Електрику чи там силу електричну можемо витворювати, можемо её пускати в простір сьвіта, можемо её ловити другим приладом, але пустити её і завернути назад та ще й так, щоби она відбившись об якийсь предмет принесла нам до очий его образ, се річ просто неможлива хоч би лиш длятого, що технїчно річ неможлива зладити такий прилад, котрий електрично ловив би якийсь образ і передавав его дальше. Як се треба розуміти?

Возьмім для приміру фотоґрафію. На фотоґрафії видимо образ, котрий удало ся зловити за помочию сьвітла і відповідного до того приладу. Припустім, що в тій хвили, коли робить ся той фотоґрафічний образ, ловить его рівночасно електрика. Тоді мусїло би в дотичнім приладї зробити ся тілько електричних струй, кілько лучів впало на образ і ті струї повинні би дротом полетїти дальше, аж до того приладу, котрий би ми держали перед своїми очима. Що се значить? Прилад наш мусїв би так бути зроблений, щоби кождий луч сьвітла міг в нім викликувати окрему струю електрики, значить ся, мусїв би бути так дрібонький, так делїкатний а при тім всїм і так вражливий, щоби в однїй хвили, скоро би на него впав луч сьвітла, він зараз від того луча пустив електричну струю. Чи годен хто зладити такий прилад?

Були такі, що то пробовали. Був час, коли говорено, що славний американьский електротехнік і винахідник Едізон робить такий електричний дальновид і буде показувати его на виставі в Чікаґо. На виставі того дальновида не було а Едізон і до нинї его не винайшов та й ледви чи ним займав ся. То був мабуть лиш такий американьский гумбуґ, щоби звабити людий на виставу. Пригадаємо також ті недавні часи, коли то „славний“ винахідник Ян Щепанік, народний учитель з Галичини, наробив був своїми всїлякими винаходами тілько шуму в цїлім сьвітї. Поза ним стояла у Відни якась спілка капіталїстів, котра ніби то мала реалїзувати его винахід. З его винаходів нинї анї слїду. Отже той Щепанік займав ся також винаходом електричного дальновида. Его прилад мав складати ся з якихсь зеркал і з селенових плиток, які мали викликувати від сьвітла струї електричні. Говорено, що він ладить такий електричний дальновид на париску виставу і на тім говорено і скінчило ся, а Щепанікового електричного дальновида й до нинї ніхто не видів.

(Дальше буде).

— **В справі нашої бібліоґрафії.** Наукове товариство ім. Шевченка приступає до нової дуже важної роботи, а саме — до провадження біжучої української бібліоґрафії. В сій цїли завязано при Науковім Товаристві спеціяльну бібліоґрафічну комісию і спеціяльне бібліоґрафічне бюро, котрі мають вести згадану бібліоґрафію.

Нема чого розводити ся про вагу і значінє нового наукового підприємства нашого Товариства. Але власне велика вага і значінє его накладають на нашу суспільність обовязок в міру сил своїх причинити ся до як найкраснїшого, як найповнїйшого виповнення бібліоґрафічною комісиєю і бюром тих тяжких завдань, які перед ними стоять. Адже така справа як укладанє бібліоґрафії потребує чи мало накладу працї, чи мало клопоту, а головно доброї бібліотеки.

Бібліоґрафічна комісия має на метї від 1911 р. постійно вести, рік за роком, докладний спис усього, що виходить в нашій мові, деб і ким оно не було видано. На жаль нїгде у нас нема своєї власної бібліотеки, кудиб з урядового примусу стягали ся наші друки; тому повинні ми про се подбати самі. Отже всї наші видавництва на цїлім просторі нашої землї і взагалї скрізь, де гомонить наше слово і виходить наша книжка, повинні памятати про потреби нашої науки і з морального обовязку посилати но одному хоч би примірнику кождого, найменшого навіть видання до бібліотеки Наукового Тов. ім. Шевченка.

Звертаємо ся до видавців, авторів, редакций, народних інституций і орґанізаций, друкарень і приватних людий відкликнути ся на сей наш заклик! Нехай не буде від тепер нї одної книжки, нї одної брошури, ґазети, нї одного найменшого друку в нашій мові, до концертової чи театральної оповістки включно, які би не були прислані до Бібліотеки Наукового Товариства ім. Шевченка.

Бібліоґрафія наша реєструвати ме все, що виходить в нашій мові, незалежно від змісту видання, від національних, полїтичних, суспільних переконань авторів чи видавців, незалежно від правописи, якою се видане друковане (кирилицею, гражданкою, (фонетикою чи етимольоґією, латинкою). Тому бібліоґрафічна комісия має право сподївати ся, що всї, кому дорогі інтереси науки взагалї, а науки нашого народу зокрема, не відмовлять їй своєї помочи.

Просимо всїх і кождого зокрема не вязати ся нїякими поглядами, партийними чи якими иншими, і присилати до нашої бібліотеки всякі видання, всякі друки в нашій мові, ким би і де би они не були видані.

Вкінци мусимо зазначити для усуненя можливих непорозумінь, що для нас вартні рівнож і всякі чужомовні друки (напр. часописи), коли тільки є в них хоч рядок в нашій мові, хоч би то була якась оповістка. — Бібліоґрафічні Комісия і Бюро Наукового Тов. ім. Шевченка. (Адреса: Бібліотека Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, ул. Супіньского 21).

Телєґрами.

Берлин 17 грудня. До бюра Вольфа доносить з Петербурга: Полїция розвязала збори студентів тутешної політехніки, а що студенти не услухали завізвання, то поліцияни кождого студента окремо виводили із салї. В Москві полїция розвязала збори студентів, на котрих сьпівано революцийні піснї.

Петербург 17 грудня. Ґр. Бобріньский заявляє в „Нов. Врем.", що ані на Буковинї ані в Галичинї не виступав в промовах своїх против австрийского правительства ані против місцевих властий. В Сереті на принятю був присутний представитель полїциї, висказав своє вдоволене а на другий день зложив Бобріньскому візиту.

Копенгаґа 17 грудня. Бувшого міністра Альберті засудив суд за обманьства доходячі до 15 міліонів корон, на 8 літ вязниці і кошти оборони та обжалована в сумі по 1.500 кор.

Льондон 17 грудня. В Каналї лютить ся буря. Німецкий пароплав „Preussen" значно ушкодило. В морских купелях в Уордінґ (Worthing) і в инших місцевостях на полудневім побережу суть значні шкоди. З цїлого краю доносять о повенях. Дуже непокояче положене есть в ґрафстві Уарік (Warwick). Міста і села відтяті від сьвіта. Вода заєдно прибуває.

Цїна збіжа у Львові.

дня 16-го грудня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·50	до	10·70
Жито	7·20	„	7·40
Овес	7·60	„	7·80
Ячмінь пашний	7·30	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	8·—	„	8·30
Бобик	7·60	„	7·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70·—	„	85·—
Конюшина біла	90·—	„	110·—
Конюшина шведска	70·—	„	80·—
Тимотка	38·—	„	42·—

Надіслане

— **Найгарнїйшими дарунками** для дїтий і шкільної молодїжи на сьв. Николая, Різдво і Новий Рік — се звістні зі своєї дешевости, гарного, добірного змісту видання Руского Тов—а Педагоґічного. Купуючи свої рідні видання, учимо наших дїтий любити все, що своє, крім того сповняємо народний обовязок, бо гроші одержані з видавництв йдуть на удержанє шкіл Р. Т. П. Просимо спішити з замовленями впрост до канцеляриї Товариства, ул. Мохнацкого ч. 12 можливо як найскорше, бо замовленя роблені в послїдній хвили не може канцелярия як слїд виконати. Головно позволимо собі звернути увагу на ілюстровані книжочки для дїтий в віцї від 2—10 року житя, які суть дуже дешеві і суть правдивою утїхою для дїтий. Для старших знова, для читалень і инших Товариств крім гарних, добірних до змісту і віку читача книжок, постарало ся Р. Т. П. о приємну забаву „Подорож довколя землї" по цїнї 1·50 К за примірник. Се, що в протягу одного місяця розійшло ся поверх 300 примірників сеї забави, говорить само за себе о давно відчуваній потребі такого видавництва. На сьв. Николая купуйте Тати і Мами своїм чемним дїтям місто всяких витребеньок, книжки Руского Тов-а Педагоґічного а зробите тим дитинї приємність і поможете своїй Інституциї. Спішіть ся з замовленями, які полагоджує ся відворотною почтою.

Церковні річи

— — Найкрасші і найдешевші продає — —

„Достава"

основана руским Духовеньством у Львові при ул. Руській ч. 20 (в каменици „Днїстра"), а в Станиславові при ул. Смольки число 1.

Там дістане ся ріжні фелони, чаші, хрести ліхтарі, сьвічники, таци, патерицї, кивоти плащеницї, образи (церковні і до хат), цьвіти, всякі другі прибори. Також приймають ся чаші до позолочення і ризи до направи.

Удїл виносить 10 К (1 К вписове), за гроші вложені на щадничу книжку дають 6 прц.

— **Подорож довкола землї**, весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов. педагоґічного у Львові. Цїна 1 К 50 с.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане.

За редакцию відповідає: Адам Крехoвецкий.

Чи ви хорі? На ревматизм, подаґру, біль голови, зубів? Може нездужаєте наслідком протягів, простуди? Ану спробуйте усмиряючого болї, цілющого, скріпляючого флюіду ФЕЛЛЄРА з маркою „Elsafluid“. Він справдi чудовий! То не реклама! Виробляє его лише аптикар Е. Ф. ФЕЛЛЄР в Стубіци, пл. Ельви ч. 260, Хорватия.

„Olla“ фабрика ґуми Відень II/476, Praterstrasse 57. Можна набути у всїх аптиках і лїпших дроґериях. — Поручає звиш 2000 лїкарів. 1—30

Інсерати
до
„Народної Часописи“
і Gazet-и Lwowsko-ї
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж
Гавсмана ч. 9.

Михайло Скірка
римар і сїдельник
у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає
богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Дахівки цементові
виробляє ся **найлїпше і найдешевше** лише на патентованій машинї дра ҐАСПАРОГО:

„ТРИ ЗВІЗДИ“

Порожні і повні бльоки виробляє ся раціонально на патентованій машині „Фенікс“, а пат. форми дра Ґаспарого до виробу бетонових рур і узнані в сьвіті за найлїпші.

НАЙЛІПШІ МАШИНИ
до вужиткованя піску доставляє специяльна фабрика
Др. Ґаспарий і С-ка. в Markranstaedt.
Заступництво для Галичини:
Цементовий Промисл, Львів, ул. Кароля Людвика ч. 5.
Жадайте специяльний цінник Нр. 126.

Містове Бюро зелїзниць державних
у Львові, пасаж Гавсмана 9
продає білети на всї зелїзницї в краю і за границею.

Ст. Соколовского
Головне бюро дневників
і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.